

ת"פ 34758/01/14 - מדינת ישראל נגד אלון לוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 34758-01-14 מדינת ישראל נ' לוי(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אלון לוי (עציר)

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד רועי לוס

ב"כ הנאשם עו"ד קירשנברג

הנאשם הובא על ידי שב"ס.

גזר דין

כללי:

הנאשם זוכה מעבירה של הצתה במזיד, עבירה על פי סעיף 448 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 והורשע בעבירה של גרימת שריפה ברשלנות, עבירה לפי סעיף 449 לחוק.

בין הנאשם לבין ארבעת אחיו מתנהל סכסוך ירושה אודות דירת גן ברחוב בר גיורא 10, רעננה, דירה בה התגוררה אם הנאשם יחד עם הנאשם עד לפטירתה ביום 28.12.13 (להלן: "הדירה" / "הבית").

ארבעת האחים הינם בעלי הזכויות בדירה.

ביום 6.1.14, בתום ימי השבעה על מות האם, עזבו האחים את הדירה ויצאו איש איש לעבודתו ואילו הנאשם נותר בדירה.

בשעה 20:00 או בסמוך לכך, ניסו האחים להיכנס לדירה ללא הצלחה שכן הנאשם נעל את דלת הדירה כשהוא בתוכה. כל אותה עת התבצר הנאשם בדירה, הגיף את התריסים, גרר מזרונים, שולחן, כסאות וכריות והניח אותם כנגד דלת

הכניסה לדירה.

משכשלו ניסיונות האחים להיכנס לדירה חרף צעקות שצעקו לעבר הנאשם כי יפתח את הדלת, הזמינו האחים את המשטרה. שוטר שהגיע לדירה דפק על דלת הדירה אך לא נענה, ולפיכך, הציע לאחים להגיע למשטרה להגיש תלונה מסודרת, הוסיף כי באפשרותם להזמין פורץ מנעולים אם הדירה אכן בבעלותם ועזב את המקום.

האחים הזמינו את פורץ המנעולים, מר אברהם אפריאט, על מנת שיפרוץ את דלת הדירה. זה הגיע בשעה 22:00 לערך וניסה לפרוץ את דלת הדירה.

הנאשם חיפש בשידה אשר הוצבה אל מול דלת הדירה, עליה היו שעונים החפצים המתוארים מעלה, את מצלמתו, מאחר והיה חושך בדירה הוא הסתובב עם נר דולק בידו, נר אותו הניח על השידה, וככל הנראה נר זה גרם לשריפת הדירה ותכולתה.

למן הגשת כתב האישום הודה הנאשם במרבית עובדות כתב האישום אך טען כי קודם להזמנת המשטרה על ידי האחים הוא התקשר למשטרה והזמין אותה להגיע, בשל איומים כלפיו שהושמעו על ידי האחים מעברה השני של הדלת, כפר בעיקר בעובדות סעיף 9 כתב האישום לפיהן צעק "תלכו מפה ואם לא תלכו אני מדליק את עצמי" וכפר בכוונתו להצית את הדירה במזיד.

כפי שפורט על ידי בהרחבה בהכרעת הדין, זוכה הנאשם מעבירת הצתה במזיד, עבירה על פי סעיף 448 לחוק, כיוון שלא היה די בראיות המאשימה על מנת להרשיע את הנאשם בעבירה זו ממספר טעמים, העיקריים שבהם הינם טענתו של חוקר השריפות, רשף ניסים גווילי, כי אין בידו לקבוע שההצתה בוצעה במזיד, טענתו של פורץ המנעולים, מר אברהם אפריאט, כי אינו זוכר ששמע את הנאשם מאיים כי ידליק עצמו, ומחדלי החקירה שעיקרם הימנעות מבדיקת גרסתו של הנאשם, אשר נתמכה בהימצאות המצלמה על גופו ובעדויות אחיו דווקא, אשר אישר כי הושמעו איומים כלפי הנאשם על מנת שיפתח את דלת הדירה קודם לשריפה.

כאמור, בהתאם להודאתו של הנאשם כי חשמאויס ופעלמתורפזיזותולאחרשעישןמספררבשל פעמיםסמסוג "נייסגאי" הורשע הנאשם בעבירה של גרימת שריפה ברשלנות, עבירה לפי סעיף 449 לחוק.

הנאשם נעצר ביום 6.1.14 ומצוי במעצר עד תום ההליכים, קרי: מצוי במעצר 11 חודשים ושבע.

טיעוני ב"כ הצדדים:

ב"כ המאשימה הגיש לעיוני את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם, וטען כי מדובר בהצתה ברף גבוה לנוכח העובדה שבוצעה על רקע שימוש בסמים, וכי הדבר מקבל משנה תוקף לנוכח עברו הפלילי של הנאשם בעבירות סמים. כן הדגיש ב"כ המאשימה את התנהלותו הכוחנית, כך לטעמו, של הנאשם באירוע, ואת הסיכון שהסב לסביבתו במעשיו.

לנוכח כל אלה, טען ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 6 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל, וביקש להשית על הנאשם עונש המצוי באמצע המתחם וכן עונש מאסר מותנה.

ב"כ הנאשם עמדה על כך שמעשיו של הנאשם בוצעו ברשלנות ועל רקע שימוש בסמים, וחלקה על רף החומרה הנטען במעשיו. כן טענה כי הנאשם שוהה במעצר זמן רב בהיעדר אפשרות להציע חלופת מעצר ראויה לנוכח הסכסוך בינו לבין אחיו והיעדר קרובי משפחה אחרים, כי עברו של הנאשם אינו מכביד והינו ישן ברובו, כי לא ריצה עונש מאסר בפועל מעולם, וכי רמת הענישה נמוכה מזו שעתר לה ב"כ המאשימה. עוד טענה ב"כ הנאשם המלומדת, עו"ד קירשנברג, כי יש לתת משקל למחדלי החקירה שנפלו בתיק זה, ואשר בעטיים הועמד הנאשם לדין בגין עבירה חמורה מזו שבה הורשע בסופו של יום.

לאור כל אלה ביקשה ב"כ הנאשם להשית עליו עונש מאסר מותנה בלבד.

הנאשם בדברו האחרון עמד על הקושי הרב שחוזה במהלך המעצר ובמיוחד בקושי הנובע מפטירת אימו.

דין והכרעה:

קביעת המתחם - על פי מעשה העבירה

כפי שפורט לעיל, בתום ימי האבל על מות אימו המנוחה נעל הנאשם עצמו בבית האם, וצרך סם מסוג "נייס גיא", כאשר בשלב מסוים אחיו ביקשו להיכנס לדירה ונענו בשלילה. מי מהאחים התבטא באיומים כלפי הנאשם, אשר נלחץ והחל לחסום את דלת הדירה בחפצים שונים שמצא בדירה, חיפש אחר מצלמה על מנת לתעד את מעשיו, ובמהלך התנהלות זה השתמש הנאשם בנר שכל הנראה גרם לכך שאש אחזה בדירה. כתוצאה מכך נשרפה הדירה ותכולתה, המוערכת בכ-85,000 ₪. המעשים התרחשו אם כן, על רקע אבולו של הנאשם, תחת שימוש בסם, תוך שהנאשם היה נתון בפחד מפני אחיו, מבלי שהנאשם התכוון להסב נזק לדירה או לתכולתה, וכפי שהנאשם עצמו ציין בפני ברור לו כי יכול היה לקפח את חייו במקרה זה.

הערך החברתי שנפגע

עבירה של גרימת שריפה ברשלנות מסכנת את הציבור ואת רכושו כך שהערך שנפגע הינו שלום הציבור, בטחונו, ושמירה על רכושו.

רמת הענישה הנוהגת

בתפ (חי') 46321-05-14 הורשע הנאשם על פי הודאתו בשני אישומים - האחד מהם ייחס לו שתי עבירות אישומים

וגרימת שריפה ברשלנות.

הנאשם הבעיר אש במתקן לצליית בשר אותו העמיד בשטח ובו עשבייה בסמוך לביתו, כתוצאה מכך החלה הצמחייה לבעור. במהלך אותו אירוע איים הנאשם על שכניו כי ישרוף אותם ובהמשך, כאשר הגיע המשטרה, איים בפני שוטרים כי יפגע בשכניו.

הנאשם היה בן 54 שנים ולחובתו היו 24 הרשעות קודמות ב - 49 תיקי פ.א. ועוד שני תיקים פליליים שהסתיימו ללא הרשעה בעת היותו קטין.

כבוד השופט רון שפירא קבע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון הכולל את עבירות האיומים נע בין 4 חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם בגין אישום זה 7 חודשי מאסר בפועל וזאת נוכח עברו הפלילי המכביד והעובדה כי לא נקט בכל פעולה כדי לכבות את השריפה.

בנסיבות מעשה העבירה ובהתחשב ברמת הענישה סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר.

קביעת העונש בתוך המתחם

נסיבות שאינן קשורות למעשה העבירה

במסגרת נסיבות אלה יש לשקול מחד את עברו הפלילי של הנאשם, המונה 8 הרשעות, בעבירות סמים, גניבה, איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, במהלך השנים 1998 ועד 2010.

מאידך יש לשקול את נסיבות חייו של הנאשם, את העובדה שהמעשה אירע בסמוך למות אמו, את העובדה שזה לנאשם מאסר ראשון, ואת מחדלי החקירה שנסקרו על ידי.

בהתחשב בכל אלה, באתי לכלל מסקנה כי היה מקום להסתפק במקרה זה ב-8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

בנסיבות אלה, ובשים לב לכך שהנאשם הינו עצור מזה 11 חודשים ושבוע, אני מורה על שחרורו של הנאשם ממעצר לאלתר.

כמו כן, אני משיתה על הנאשם 6 חודשי מאסר מותנים, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים עבירה בה הורשע.

בשים לב לעתירת ב"כ המאשימה, לא מצאתי לפסוק פיצויים לטובת המתלוננים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב כסלו תשע"ה, 14 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.